Κυριακή ΣΤ' Ματθαίου: Όχλος και άρχοντες (π. Αθανάσιος Μυτιληναίος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 22 Ιουλίου, 2022

[Ματθ. 9, 1-8]

Απομαγνητοφωνημένη ομιλία μακαριστού γέροντος Αθανασίου Μυτιληναίου που εκφωνήθηκε στην Ιερά Μονή Κομνηνείου Λαρίσης στις 26-7-1992

Σήμερα, αγαπητοί μου, ο Ευαγγελιστής Ματθαίος μάς διηγείται το **θαύμα της θεραπείας ενός παραλυτικού**. Είδε ο Κύριος την πίστιν εκείνων που μετέφεραν τον παράλυτο και είπε σε αυτόν: ***«Θάρσει, τέκνον*** *(: Πάρε θάρρος, παιδί μου)*· ***ἀ φέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου***. *(: Σου συγχωρούνται οι αμαρτίες σου)»*.

Εκεί πλάι, όπως συνήθως πάντοτε, ευρίσκοντο μερικοί Γραμματείς, που όταν άκουσαν ότι συγχωρούνται οι αμαρτίες του παραλύτου, είπε ο καθένας από μέσα του: *«Οὗτος βλασφημεῖ. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν· ἵνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; (:' 'Αυτός βλασφημεί. Ποιος έχει δικαίωμα να συγχωρεί αμαρτίες;''. Ο Κύριος γνωρίζοντας τι εσκέφθησαν, τους λέγει: ''Γιατί εσείς σκέπτεσθε πονηρά πράγματα;'')»*. Και τι λέγει ο Κύριος; «*Τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν (: «Γιατί»*, λέγει, «*τι είναι ευκολότερο να ειπεί κανείς»*), *ἀ φέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειρε καὶ περιπάτει; (: Δεν είναι ευκολότερο πράγμα να θεραπεύσεις κάποιον από του να του αφήσεις αμαρτίες;)»*. Διότι επιτέλους, μία θεραπεία, **βέβαια με τη δύναμη του Θεού**, πλην όμως, μια θεραπεία κάνει και η Ιατρική. Αλλά αυτό βεβαίως δεν είναι ευκολότερον; Παρά του να πει κανείς σε κάποιον: «*σου συγχωρούνται αἱ ἁμαρτίαι*», κάτι που προσωπικά ανήκει στον Θεό;- «*ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας (: Για να δείτε ότι έχει εξουσία ο υιός του ανθρώπου επάνω στη γη να συγχωρεί αμαρτίες*)». Και ευθύς λέγει εις τον παράλυτον να σηκωθεί, να πάρει το κρεβάτι του και να πάει στο σπίτι του.

Μία μικρή παρένθεση. Πώς μπορεί να ξέρομε ότι συγχωρήθηκαν οι αμαρτίες αυτού του ανθρώπου; Θα ερωτήσετε. Διότι δεν είναι ένα σκοτεινό πράγμα; Πάμε στην εξομολόγηση και δεχόμεθα την άφεση των αμαρτιών μας. Πούθε ξέρομε ότι συγχωρούνται οι αμαρτίες μας; Εδώ λοιπόν πώς μπορούσε να γνωρίζει κανείς ότι

συγχωρήθηκαν οι αμαρτίες εκείνου του παραλύτου; **Από το ακολουθούν θαύμα**. **Διότι Εκείνος που είπε με τόσην ευκολία «*Σήκω και περπάτα*», προφανώς κατέχει και το άλλο**. Κι Εκείνος που είπε: **«*Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς*»**, δηλαδή **στο μυστήριο πια της Εξομολογήσεως, ο ίδιος είναι Εκείνος που συγχωρεί τις αμαρτίες.**

Όταν οι όχλοι είδαν το θαύμα «*ἐθαύμασαν* -σημειώνει ο ευαγγελιστής Ματθαίος-*καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις*». Έτσι **βλέπομε από τη μία μεριά τους άρχοντες** -άλλος Ευαγγελιστής λέγει ότι ήτανε όχι μόνον Γραμματείς, αλλά και Φαρισαίοι**- να σκέπτονται πονηρά και υποτιμητικά δια τον Χριστόν και από την άλλη μεριά ο όχλος να θαυμάζει και να δοξάζει τον Θεό**. Δυο διαφορετικές συμπεριφορές έναντι του Ιησού Χριστού. **Και το εκπληκτικόν είναι ότι μέσα στην Ιστορία, εκτός εξαιρέσεων, διατηρείται αυτή η ιδία σχέσις έναντι του Ιησού Χριστού, τόσο από τον λαό, όσο και από τους άρχοντες του λαού. Η ιδία σχέσις**. Μέσ' τους αιώνες.

Οι άρχοντες του λαού. Όλοι γνωρίζομε πόσο αρνητική ήταν η συμπεριφορά των αρχόντων έναντι του Ιησού, **εκτός βέβαια κάποιων εξαιρέσεων**. Όταν οι άρχοντες έβλεπαν τον λαόν να ακολουθεί τον Κύριον και Εκείνος να επιτελεί θαύματα, κατελήφθησαν **από φθόνο**. Μας το λέγουν αυτό οι ιεροί Ευαγγελισταί. Ιδιαίτατα ο Ευαγγελιστής Ιωάννης. **Με κάθε τρόπο προσπαθούσαν να τον μειώσουν εις τα μάτια του λαού.** Έτσι, έλεγαν οι Φαρισαίοι: «*Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια*». Δηλαδή: «*Σε ποιον πηγαίνετε να σας θεραπεύσει; Αυτός; Αυτός είναι αρχιβεελζεβούλ, αρχιδιάβολος είναι. Και με τη δύναμη του διαβόλου βγάζει τα δαιμόνια*». Όταν έστειλαν κάποτε τους υπηρέτας των οι άρχοντες, για να συλλάβουν τον Ιησούν, εκείνοι γύρισαν και είπαν: «*Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος*». «*Ποτέ άνθρωπος δεν μίλησε έτσι, όπως μίλησε αυτός ο άνθρωπος*». Εκείνοι τι απήντησαν; «*Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; (: Μήπως και εσείς έχετε πλανηθεί;). Μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; (: «Μήπως κανείς»*, λέει, «*από τους άρχοντες ή από τους Φαρισαίους επίστευσε εις αυτόν;*»)*· ἀλλ᾽ ὁ ὄχλος οὗτος* (: *Να, αυτός ο όχλος*) *ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπικατάρατοί εἰσι! (: Αυτοί, ο λαός, ο όχλος, που δεν γνωρίζει τον νόμο και είναι βέβαια επικατάρατοι αυτοί οι άνθρωποι που δεν γνωρίζουν τον νόμον· αυτοί ακολουθούν τον Ιησούν*)».

Βλέπετε λοιπόν **πώς υποτιμούσαν** τον Ιησούν οι άρχοντες; Οι αρχιερείς, οι ιερείς του ναού, οι Φαρισαίοι, οι Γραμματείς, από πλευράς βέβαια, θρησκείας. Από δε πλευράς πολιτείας, ο Ηρώδης, ο εγγονός του μεγάλου Ηρώδου, ο Πιλάτος, ο Πόντιος Πιλάτος και **όλοι αυτοί στάθηκαν εχθροί του Ιησού**. Όταν Τον σταύρωσαν οι αρχιερείς, πήγαν από κάτω και οι άρχοντες του λαού και τι έκαναν; «*Ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες λέγοντες (: Τον κορόιδευαν επί του Σταυρού, Τον κορόιδευαν...) ·ἄλλους ἔσωσεν σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτος ἐστιν ὁ χριστὸς τοῦ θεοῦ ὁ ἐκλεκτός*». «*Ας*

τον σώσει λοιπόν ο Θεός, αν είναι ο εκλεκτός του Θεού, αν τον παραδέχεται ότι είναι ο Μεσσίας». Και όταν οι στρατιώται, που φυλούσαν τον τάφον, πληροφορούν τους αρχιερείς ότι ο Ιησούς ανεστήθη, εκείνοι- αχρείοι άνθρωποι, αχρείοι...- τους πλήρωσαν να διαφημίσουν ότι οι μαθηταί έκλεψαν το σώμα νυκτός.

Όλη αυτή η εχθρική στάσις, αγαπητοί μου, τόσο των θρησκευτικών, όσο και των πολιτικών αρχόντων, συνοψίζεται μέσα σε μία φράση προφητικώς εις τον 2^{ον} ψαλμόν: «***Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ***».

Την αυτήν συμπεριφοράν, προσέξατε, εκτός βέβαια εξαιρέσεων, έχουν δείξει οι άρχοντες **όλων των λαών** έναντι του Ιησού. Μέχρι σήμερα. **Οι άρχοντες των λαών, όπως και αν λέγονται, πολιτικοί, διοικητικοί, δεν έχουν σχέσεις αγαθές με τον Ιησούν**. Στην ελληνική μας πραγματικότητα, ακούσατε ποτέ, άρχοντες του λαού, πολιτικοί, διοικητικοί, όλοι αυτοί, **ακούσατε ποτέ να μιλάνε δια τον Ιησούν Χριστόν;** Σε κάποια ομιλία τους, προεκλογική ή οποιαδήποτε άλλη ομιλία τους, τους ακούσατε να αναφέρουν το όνομα του Ιησού Χριστού; Εγώ δεν άκουσα ποτέ. Κι αν καμιά φορά ακουστεί το όνομα του Θεού, να ακουστεί ένα «***Δόξα τῷ Θεῷ***», ακούγεται κάπου-κάπου, ένα «*δόξα τῷ Θεῷ* (λέγει), *πήγαμε καλά· δόξα τῷ Θεῷ...*», **δεν μπορούμε να γνωρίζομε σε τι Θεό πιστεύουν**. Λέγει ο πατήρ **Ιουστίνος Πόποβιτς** -γιατί είναι παρμένο από την Αγία Γραφή-: «***Αν δεν ομολογήσεις Χριστόν, Θεόν δεν ομολογείς***». Και όπως λέγει ο ευαγγελιστής Ιωάννης: «***Εάν δεν έχεις τον Υιόν, ούτε τον Πατέρα έχεις***». Έτσι, δεν ξέρομε σε τι Θεό πιστεύουν οι άνθρωποι αυτοί. Γιατί μα **ποτέ** δεν ακούστηκε σε δημόσιο χώρο από τα χείλη αρχόντων, δημάρχων, ξέρω 'γω, το όνομα «*Ιησούς Χριστός*». Το ακούσατε ποτέ; Ελάτε να μου το πείτε. **Η Μασωνία, αγαπητοί μου**, εδώ το βλέπει κανείς καθαρά**, κυριολεκτικώς έχει αλώσει τους άρχοντές μας, εκτός βεβαίως εξαιρέσεων**. **Κι επειδή έγινε μόδα, συρμός, να μην ακούγεται το όνομα του Ιησού Χριστού, κι εκείνοι που τυχόν δεν είναι τέκτονες, δεν είναι Μασώνοι, περιστέλλουν τον εαυτόν τους και δεν αναφέρουν το όνομα του Ιησού Χριστού**. Η αθεΐα; Το ίδιο. Και ο φορέας της αθεΐας, ο υλισμός; Ναι. **Σπάνια στην Ιστορία υπήρξαν ηγέται φιλικώς διακείμενοι προς τον Ιησούν Χριστόν.** Σπάνια.

Και κάτι **χειρότερο**. Σύγχρονο αυτό. Αν δεν είναι και παλαιό. Πάντως είναι σύγχρονο. **Χωρίς να πιστεύουν στον Χριστό οι άρχοντες, μιλούν για την Ορθοδοξία.** Είδατε αυτόν τον καιρό πόσος λόγος γίνεται για την Ορθοδοξία των Ανατολικών λαών της Ευρώπης; Αυτή την στιγμή, πολιτικώς, η Ορθοδοξία θεωρείται ότι είναι μία πολύ σημαντική δύναμις. Έτσι, τι αλήθεια, τραγικό,**γίνεται πολιτική εκμετάλλευσις**. **Προσπαθούμε δηλαδή, διεγείροντες το αίσθημα του Ορθοδόξου Χριστιανού, να σταθούμε κατ' έναντι εκείνων, οι οποίοι, κι**

αυτοί Χριστιανοί, η Δύσις, αλλά σε άλλο κλίμα, που ανήκουν στη Δυτικήν, θα λέγαμε, Εκκλησίαν.

Ούτε στους κύκλους των αρχόντων γίνεται κουβέντα δια τον Χριστόν. **Θεωρείται μία ξεπερασμένη υπόθεσις, πολύ ξεπερασμένη. Αξία περιφρονήσεως και αξία ειρωνείας δια τον Χριστόν.** Βρεθήκατε ποτέ σε κύκλους αρχόντων; Μιλούν για τον Χριστό; **Ακόμη και οι θρησκευτικοί ηγέται, όπως τότε, στην εποχή του Χριστού, οι θρησκευτικοί ηγέται της Δύσεως, είναι αμφίβολο αν πιστεύουν εις τον Χριστό.** Είναι αμφίβολον. Πώς και γιατί; **Όταν χαλκεύουν τον Οικουμενισμό, ο οποίος είναι Συγκρητισμός-** το *κρη* με ήτα, όχι από το *συγκρίνω* αλλά από το συν και Κρήτες-, **ο Συγκρητισμός δεν είναι τίποτε άλλο παρά μία χοάνη, μέσα στην οποία πέφτουν όλες οι θρησκείες.** Εάν λοιπόν υποστηρίζομε τον Οικουμενισμόν, **και όχι λίγοι της Ανατολικής μας Ορθοδόξου Εκκλησίας πιστεύουν εις τον Οικουμενισμόν και μάλιστα υψηλά ιστάμενοι**, ρωτούμε, **πιστεύουν τελικά στον Χριστόν; Όταν μπορούν να βάζουν στο ίδιο ύψος τον Χριστόν με τον Μωάμεθ ή τον Βούδα, ερωτώ, μπορούν αυτοί να λέγονται ότι είναι Χριστιανοί; Πιστεύουν στον Χριστό; Είναι δυνατόν ποτέ να πιστεύουν εις τον Χριστόν;** Και, όπως αποδεικνύουν τα τελευταία γεγονότα στη Βαλκανική- δεν κάνω πολιτική με αυτά που λέγω- όπως αποδεικνύουν, θρησκευτικοί ηγέτες -ξέρετε ότι είναι θρησκευτικός πόλεμος ουσιαστικά...**Το έχετε αντιληφθεί ότι όλη αυτή η ταραχή στα Βαλκάνια είναι θρησκευτικός πόλεμος;** Το έχετε αντιληφθεί; Πίσω δε απ' αυτόν τον θρησκευτικόν πόλεμον κρύβονται **αβυσσαλέα συμφέροντα...**Το έχετε αντιληφθεί;- Λοιπόν, ξέρετε ότι **οι θρησκευτικοί ηγέται**- καταλαβαίνετε, ας μην πω το όνομα- **ξεκινούν και συντηρούν αυτές τις πολεμικές επιχειρήσεις;** Το φαντάζεστε αυτό; **Πιστεύουν εις τον Χριστό οι άνθρωποι αυτοί; Είναι δυνατόν να πιστεύουν;** Θα λέγαμε, «*Ω Κύριε, άρχοντες και της πολιτείας, των πολιτειών και της Εκκλησίας Σου και οι πολιτικοί και* ***οι πάντες, σε πρόδωσαν***».

Μένει και ο όχλος. Ο όχλος... Πολύ συχνά γίνεται λόγος στα Ευαγγέλια για τον όχλο, τους όχλους, που ακολουθούν τον Ιησούν. Στη σημερινή Ευαγγελική περικοπή, γράφει ο Ματθαίος ότι «*ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι* -Τι είδαν; Το θαύμα- *ἐθαύμασαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις*»· «*που έδωσε*», λέγει, «*τέτοια εξουσία εις τους ανθρώπους*». Τι έκαναν; ***Ἐθαύμασαν καὶ ἐδόξασαν.***

Βέβαια, προσέξτε εδώ κάτι. Όταν ακούμε «***ὄχλο***», δεχόμεθα την έννοια με την κακή της σημασία. Δηλαδή όπως λέγει ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος «*Δῆμος ὀχλώδης*». «*Λαός τσοκαρία»,* ας μου επιτραπεί αυτή η έκφραση. «Α, *αγράμματοι άνθρωποι, παρασυρόμενοι, φωνάζουν, οχλοκρατία».* Μία περιγραφή μιας τέτοιας *οχλοκρατίας* μάς δίδει ο ευαγγελιστής Λουκάς στα επεισόδια στη Θεσσαλονίκη. Όταν πήγε ο Παύλος εκεί, τότε, γράφει, ότι «*Προσλαβόμενοι δὲ οἱ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι*

τῶν ἀγοραίων τινὰς ἄνδρας πονηροὺς -Είδατε; Άνδρες πονηροί, αγοραίοι, α, της αγοράς άνθρωποι- *καὶ ὀχλοποιήσαντες (: συνέστησαν όχλον)* ***ἐθορύβουν τὴν πόλιν… βοῶντες ὅτι οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες οὗτοι καὶ ἐνθάδε πάρεισιν».*** «*Εκείνοι που αναστάτωσαν την οικουμένη, οι Απόστολοι, ήρθαν και εδώ, ήρθαν στην πόλη μας*». Μ' αυτήν την έννοιαν «όχλος», την κακήν σημασία, θα λέγαμε «*αυτοί είναι όχλος*».

Η έννοια «*ὄχλος*» όμως στην Καινή Διαθήκη σημαίνει *λαός*. Και μάλιστα λαός του Θεού, ο λαός του Θεού. Συχνά εναλλάσσονται λοιπόν οι όροι «*λαός*» και «*όχλος*». Δεν θα πούμε συνεπώς τη λέξη «όχλος» με την κακή σημασία. Θα πει ο Κύριος στον Παύλο στην Κόρινθο: *«Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει καὶ μὴ σιωπήσῃς, διότι λαός ἐστί μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ». «Εδώ υπάρχει λαός δικός μου πολύς*». Και βέβαια **αυτός ο λαός ήτο δυνάμει**. **Ακόμη δεν είχε ακούσει το κήρυγμα του Παύλου. Όπως και εδώ τώρα, αυτοί που θαυμάζουν τα θαύματα του Χριστού, είναι λαός δυνάμει του Θεού**. **Αλλά είτε ενεργείᾳ λαός, είναι ο λαός του Κυρίου**. Είναι «*λαός Κυριακός*», όπως λέγει ο Κλήμης ο Αλεξανδρεύς. Δηλαδή ο λαός του Κυρίου.

Η στάση του λαού ή του όχλου έναντι του Κυρίου ήταν θαυμαστή, θαυμαστή· εν αντιθέσει με τη συμπεριφορά των αρχόντων. Έτσι **έχομε πολλές αποχρώσεις συμπεριφοράς του λαού έναντι του Ιησού Χριστού, από την Αγίαν Γραφήν, και μας εκπλήσσει**. Έτσι δειγματοληπτικά: *«Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ, (: Ζητούσαν να τον σκοτώσουν οι άρχοντες) ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων*. (: *Ακούγοντας, κρεμόταν από τα χείλη του*)». Βλέπετε κι εμείς έχομε την φράση αυτή: «*Κρέμομαι από τα χείλη του ομιλούντος*». «*Ἐξεκρέματο*», λέει από το στόμα Του.

Ακόμη: «*Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν·* - Πήγαινε. Οι άλλοι; Οι άρχοντες; Πήγαιναν για να κατηγορήσουν. Πήγαιναν για να κατασκοπεύσουν. Πήγαιναν για να βρουν μία αιτία για να θανατώσουν τον Ιησούν-. *Καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς*».

Ακόμη: «*Καί πᾶς ὁ ὄχλος ὀρθριζεν πρός αὐτόν ἐν τῷ ὄρει, ἀκούων αὐτοῦ*». **Πήγαινε από ξημερώματα, για να τον ακούσει**.

Ακόμη: «*Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν Θεόν*». Δηλαδή παραδέχθηκαν τον Ιησούν και είπαν: «*Σωστά τα λέει: Ο Θεός τον έστειλε τον Ιησούν*».

Ακόμη: «*Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ*». Όταν είδε κι έβλεπε τα θαύματα, έδινε αίνον, δοξολογία στον Θεό.

Ακόμη: «*Ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ*». Οι όχλοι; ***Ἐξεπλήσσοντο***. «*Τι είναι αυτή η διδασκαλία! Τι καταπληκτική!*». Εκείνο που είπαν και οι υπηρέται των αρχόντων. «*Ποτέ δεν λάλησε άνθρωπος, όπως αυτός ο άνθρωπος*».

Και τέλος, αν, τέλος...: «*Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως*». «*Ο πολύς όχλος τον άκουγε ευχαρίστως, τον άκουγε γλυκά».*

Εξάλλου και μέσα απ' αυτόν τον όχλον, ακούστηκε και μία γυναικεία φωνή κάποτε, που εμακάρισε την Θεοτόκον: Κι εμείς στην Εκκλησία μας, σε κάθε γιορτή της Παναγίας, την φωνήν αυτήν την έχομε **τρόπαιον**· όταν είπε: *«Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα ἐπάρασά τις γυνὴ (: σήκωσε κάποια γυνή) φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου (: σήκωσε φωνή, φώναξε) εἶπεν αὐτῷ· μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας*». Δηλαδή: «*Ευτυχισμένη η μάνα που σε γέννησε και σε ανέθρεψε*». Έτσι άκουγε ο όχλος, έτσι άκουγε ο λαός. Είναι καταπληκτικό.

Βέβαια οι άρχοντες, στην αποδοχή αυτή του λαού, έλεγαν και κατηγορούσαν και εύρισκαν άγνοια εις τον λαόν. «*Α*», έλεγαν: «*μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπικατάρατοί εἰσι!*». Α, ώστε έτσι; «*Ο λαός που δεν ξέρει τον νόμο, είναι επικατάρατοι*». Ταλαίπωροι άρχοντες, αυτό είναι το επιχείρημά σας; **Αλλά το επιχείρημά σας αυτό στρέφεται εναντίον σας. Γιατί; Είσαστε οι εντεταλμένοι από τον Θεό να διδάξετε τον λαό. Και να παρηγορήσετε τον λαό. Και να τον βοηθήσετε**. **Τον διδάξατε τον νόμο του Θεού;** Και τώρα λέτε ότι αγνοεί ο λαός, ο όχλος τον νόμο του Θεού και συνεπώς είναι επικατάρατοι; **Αυτοί, οι οποίοι είναι ο εκλεκτός λαός του Θεού, σεις οι άρχοντες τούς λέτε *«ἐπικαταράτους»*;**

Γι΄αυτό ο Κύριος, αγαπητοί μου, είδε τον λαό παρατημένο και παραπεταμένο και είπε: «*Ευσπλαχνίζομαι, τους λυπάμαι. Είναι σαν να μην έχουν ποιμένα,* ***ποίμνιο που δεν έχει ποιμένα***». **Από δω ξεκινά και η παμμεγίστη ευθύνη των αρχόντων**.

Αγαπητοί, **καθ' όλο το μήκος της Καινής Διαθήκης, παρατηρούμε μία ισχυρή αντίθεση μεταξύ αρχόντων πολιτικών ή θρησκευτικών και λαού** . Προσέξτε· ή θρησκευτικών. Στο κάτω κάτω της Γραφής, στη δίκη του Ιησού, οι πολιτικοί άρχοντες έδειξαν βέβαια μία ολιγωρία. Τι έλεγε ο Πιλάτος; «*Δεν βρίσκω τίποτε σε Αυτόν*». Τι έλεγε ο Ηρώδης; Που τον έστειλε ο Πιλάτος στον Ηρώδη. Δεν του βρήκε τίποτα**. Με φανατισμό τον εσταύρωσαν οι θρησκευτικοί άρχοντες, οι εκκλησιαστικοί άρχοντες.** Ναι, ναι. Καλώς ειπώθηκε, από έναν **αρνητή της πίστεως** βέβαια ειπώθηκε, αλλά ήταν σωστό αυτό που ειπώθηκε· σύγχρονου λογοτέχνη. Ότι **αν ξαναερχόταν ο Χριστός, οι εκκλησιαστικοί θα τον ξανασταύρωναν. Αυτό είναι αλήθεια**.

Αλλά τι σημαίνει εδώ; Ότι **οι άρχοντες είχαν τότε αλλοτριωθεί, είχαν αποξενωθεί**. Κι αυτό γίνεται καθ' όλο το μήκος της Ιστορίας. Θα επαναλάβω,**εκτός εξαιρέσεων**. Οι άρχοντες, και στην εποχή μας, πολιτικοί, εκκλησιαστικοί, **έχουν αλλοτριωθεί, έχουν αποξενωθεί από τον Χριστόν. Υπάρχει μία μυωπική δοξομανία. Υπάρχουν υλικά συμφέροντα. Υπάρχει κάλυψις ευημερούντος βίου και ηδονών**. Αν θα έλθει ο Ιησούς, θα μας θέλει να είμεθα ασκητικότεροι, λιτότεροι, ε, δεν τον θέλομε. **Το βλέπομε αυτό, αγαπητοί μου, στους άρχοντες τους εκκλησιαστικούς. Αν κάποιοι τηρούν το Ευαγγέλιο σωστά, οι κάποιοι άλλοι, εκκλησιαστικοί πάλι, τους βλέπουν στραβά, τους εχθρεύονται και τους διώκουν. Αυτό θα έκαναν ξανά εις τον Ιησούν Χριστόν.**

Ο λαός βέβαια πολλές φορές παρασύρεται και ακολουθεί το κακό τους παράδειγμα. Και δυστυχώς πολλές φορές ο λαός γίνεται «*κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν*» των αρχόντων του. Και... «*Όποιος είναι ο λαός* -λέει μία κουβέντα- *τέτοιοι είναι και οι άρχοντες*». Και αντίστροφα. «*Όποιοι είναι οι άρχοντες, είναι και ο λαός*». Βέβαια οφείλει ο λαός σεβασμό εις τους άρχοντάς του. Αλλά**δεν πρέπει να τους μιμείται. Ο λαός δεν είναι πρόβατα άλογα. Είναι άνθρωποι. Έχουν λογική, έχουν κρίση.** Και μάλιστα στην εποχή μας, ο λαός είναι, πολλοί εξ αυτών, μορφωμένοι άνθρωποι, εγγράμματοι άνθρωποι. Συνεπώς, δεν μπορούν να κρίνουν; Είναι εκείνο που είπε ο Κύριος: «*Πάντα οὖν ὅσα ἐὰν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε (: Ό,τι σας λέγουν, κάτι καλό, κάντε το), κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε (: Κατά τη ζωή τους όμως, όχι)· λέγουσι γάρ, καὶ οὐ ποιοῦσι (: Λένε αλλά δεν πράττουν)*». **Αλλά το αισθητήριο και το κριτήριο, αγαπητοί μου, του λαού, στην πλειονότητά του, είναι αλάνθαστον! Προσέξατέ το, είναι αλάνθαστο. Ο λαός διαισθάνεται πού είναι η αλήθεια, πού είναι το γνήσιο** . **Το ίδιο συνέβαινε και εις τις αποφάσεις των Οικουμενικών Συνόδων** , χωρίς να μακρύνω περισσότερο τον λόγον.

Αγαπητοί, οι άρχοντες, πολιτικοί και εκκλησιαστικοί χάλασαν. Όχι μόνον την ζωή τους, που είπε ο Κύριος, αλλά χάλασαν και στα λόγια τους, **λέγουν στραβά πράγματα, λέγουν περίεργα πράγματα. Γιατί έχασαν ακόμη και την δημοσία ντροπή. Οι πολλοί, οι πιο πολλοί είναι χαλασμένοι και αδόκιμοι** . Έτσι, θα σας έλεγα, κάνοντας μια έκκληση, **προσέχετε εμάς, κληρικός είμαι και σας ομιλώ, που σημαίνει είμαι άρχοντας εκκλησιαστικός για μια στιγμή, με λύπη μου το λέω, προσέχετε τι σας λέμε**. **Μην σκανδαλίζεσθε. Προχωράτε. Λυπηθείτε μας, λυπηθείτε μας, θα παρακαλέσω πολύ. Και προσεύχεσθε ακόμη για μας. Γιατί χαλάσαμε. Και η όλη κατάστασις αυτή, επιπλέον, πρέπει να σας το πω, και μην πυρώνεστε, ανάβετε από μέσα σας, είναι και σημείον των εσχάτων. Ναι, σημείον των εσχάτων.** Λέγει το βιβλίον της Αποκαλύψεως ότι η ουρά του δράκοντος, του φιδιού, του θηρίου, ο δράκων ο αρχαίος, ο μέγας, ο διάβολος, σηκώθηκε στον ουρανό και έσυρε το τρίτον των αστέρων. Να. «*Καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ*

ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν». Στο 12ο κεφάλαιο της *Αποκαλύψεως*. **Πρόκειται για την πτώση των αρχόντων**. «*Ἀστέρες*» είναι οι άρχοντες. Ο λαός του Θεού, ας ακολουθεί τον Χριστόν, **έστω κι αν οι άρχοντές του και δη οι εκκλησιαστικοί άρχοντές του Τον έχουν προδώσει**. *«Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν,* **-**λέει ο Απόστολος στους Κορινθίους- *το κάλεσμά σας*), *ἀδελφοί, τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ*». **Εσάς, τους απλούς ανθρώπους**. Είπαν ότι ο Παύλος μάζεψε τα σαρίδια, λέει, της Μεσογείου. Προς τιμήν του είναι. **Ο λαός του Θεού, που ήρθε να καταισχύνει τους ισχυρούς και τους ευγενείς. Τα *«μωρὰ τοῦ κόσμου»* είναι ο λαός του Θεού.** Έτσι, ας ευχηθούμε να είμεθα πάντοτε ο λαός του Θεού, που θα ακούμε την φωνή Του και θα Τον ακολουθούμε.

ΠΗΓΕΣ:

- Απομαγνητοφώνηση ομιλίας δια χειρός του αξιοτίμου κ. Αθανασίου Κ.
- http://www.arnion.gr/mp3/omilies/p_athanasios/omiliai_kyriakvn/omiliai_kyriakvn_535.mp3

(Μεταφορά της απομαγνητοφωνημένης ομιλίας σε ηλεκτρονικό κείμενο και επιμέλεια: Ελένη Λιναρδάκη, φιλόλογος)